

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**80 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2020

Наукове видання

Збірник тез доповідей 80 наукової конференції викладачів академії
7 – 8 травня 2020 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 15 від 05.05.2020 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор
Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

енергії. Сонце грає виняткову роль в житті Землі.

Зростання ринку сонячної енергії обумовлений збільшенням забруднення навколишнього середовища і наданням урядових стимулів і податкових знижок на установку сонячних батарей. Крім того, зменшення водного сліду, пов'язаного з системами сонячної енергії, викликало їх попит в секторах виробництва електроенергії. Попит на сонячні елементи набрав обертів через різке зростання установок на даху з подальшим збільшенням застосування в архітектурному секторі. Крім того, очікується, що попит на параболічні жолоби і сонячні електростанції в виробництві електроенергії збільшить попит на концентровані сонячні енергетичні системи. Цей глобальний розмір ринку сонячної енергії сегментується на основі технологій, додатків, компонентів, каналів збуту і регіону. Залежно від технології ринок класифікується як фотоелектричні системи і концентровані сонячні енергетичні системи (параболічні жолоби, сонячна енергетична вежа, відбивачі Френеля і перемішування посуду). Відповідно до сонячним модулем він розділений на монокристалічні, полікристалічні, телурид кадмію, клітини аморфного кремнію і інші. Ризик є в будь-якій справі, крім позитивних сторін, існують і негативні. У будь-якому бізнесі є певні ризики, про які варто пам'ятати. Успішність бізнесу взаємопов'язана з багатьма обставинами та факторами. Фінансові ризики будуть супроводжувати будь-який бізнес на всіх етапах його ведення. Найбільше, будь-яка фірма вимагає фінансових вкладень саме на старті. Сонячна енергія може використовуватися і застосовуватися різними способами.

В цей час Україна переходить від так званого «зеленого» або «пільгового» тарифу, який в даний час є одним з найприбутковішим у світі для енергетичних компаній, до нової системи квот, заснованої на аукціонах, яка вступить в силу з 2020 року. Стратегія уряду полягає в тому, щоб зробити Україну менш залежною від імпорту енергоносіїв і, отже, підвищити її безпеку за рахунок скорочення споживання і збільшення виробництва. Передбачається, що до 2035 року частка відновлюваних джерел енергії – все ще менше 10 відсотків у виробництві енергії в Україні – складе 25 відсотків поставок. На цей час, все більш популярним є використання сонячних систем для опалення та охолодження будівель. Характерними особливостями пропонованої системи охолодження на базі АВХМ малої холодопродуктивності є наступні: можливість роботи в широкому діапазоні температур; мінімальна залежність від джерел електричної енергії; можливість використання природного температурного потенціалу атмосферного повітря. Зробивши розрахунки, можемо зробити висновки, що за допомогою використання системи опалення на сонячній енергії, ми економимо на витратах майже 40 132 грн. Рентабельність проекту складає 47 % та період окупності складає 2,5 роки, що показує інвестиційну привабливість даного проекту. Згідно з вище представленими розрахунками, та рівень НТЕ технології можемо визначити достатнім, то даний проект по проведенню систем опалення та охолодження можемо вважати вдалим та прийняти в впровадження.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ БЕЗВІДХОДНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА: ПАРАМЕТРИ ТА ПОКАЗНИКИ

**Андрейченко А.В., д-р екон. наук, доцент, Горбаченко С.А., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Конкурентоспроможність продукції безвідходного агровиробництва передбачає здатність продукції відповідати вимогам певного ринку (цілого чи окремого сектору вітчизняного або світового ринку) в певний проміжок часу порівняно з аналогічною продукцією конкурентів.

Для оцінки та комплексного дослідження конкурентоспроможності продукції безвідходного агровиробництва слід розрізняти параметри та показники конкурентоспроможності.

Конкурентоспроможна продукція безвідходного агровиробництва повинна відповідати таким параметрам (рис. 1):

— технічним – відображають технологічні властивості продукції, що визначають її призначення, застосування;

— естетичним – визначають зовнішній вигляд продукції;

— ергономічним – визначають відповідність продукції властивостям людського організму;

— нормативним – характеризують відповідність продукції міжнародним та національним стандартам, законодавству, технічним умовам;

— економічним – визначають ціну товару (оптову та роздрібну), собівартість, податки, сервісне обслуговування, витрати на транспортування, витрати на навчання персоналу;

— екологічним – визначають екологічність продукції;

— соціальним – характеризують соціальне призначення продукції;

— організаційним – визначають терміни, умови поставки, гарантії, систему знижок.

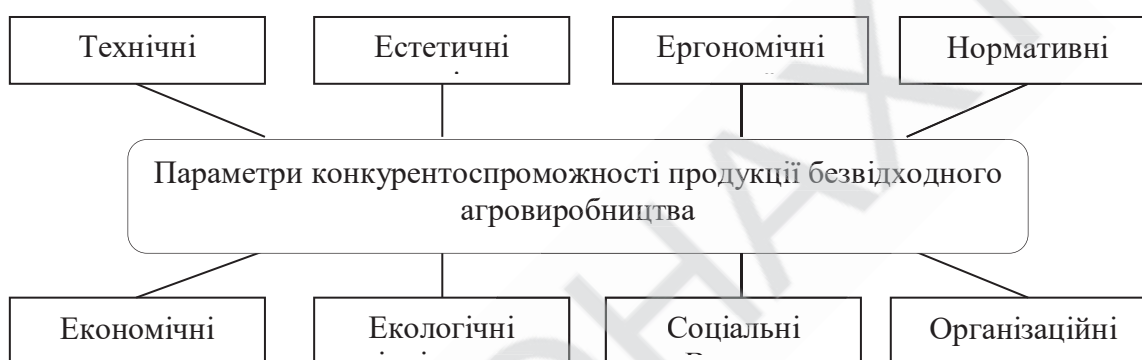

Рис. 1 – Параметри конкурентоспроможності продукції безвідходного агровиробництва*

*джерело: складено авторами

Показник конкурентоспроможності продукції є одним із основних важливих складових, що дозволяє комплексно оцінити характеристики продукції та бути основою для виходу підприємства з даною продукцією на нові ринки. Оцінка даного показника дозволяє знизити ризики, які виникають при діяльності підприємства у ринковому середовищі. Невідповідність розрахованого показника реальним характеристикам продукту може призвести до зниження ефективності діяльності підприємства.

При визначенні показників конкурентоспроможності продукції безвідходного агровиробництва слід враховувати систему керованих (створюються самостійно суб'єктами безвідходного агровиробництва) та некерованих (враховуються суб'єктами безвідходного агровиробництва) факторів, що впливають на таке виробництво.

До керованих факторів слід віднести:

- ефективне використання природних ресурсів;
- просторові умови (площі сільськогосподарських угідь);
- фінансове забезпечення;
- матеріально-технічне та технологічне забезпечення;
- кваліфікованість працівників;
- ефективна підприємницька стратегія, маркетинг;
- інноваційні підходи до виробництва;
- організація праці.

До некерованих факторів слід віднести:

- природно-кліматичні умови;
- екологічні умови;

- просування деяких видів продукції;
- демографічні умови;
- науково-технічний прогрес;
- кон'юнктура ринку.

Показниками рівня конкурентоспроможності продукції безвідходного агровиробництва є:

- техніко-технологічні – характеризують науково-технічний рівень продукції безвідходного агровиробництва, її відповідність певним нормам та стандартам. Стандарти, які застосовуються в безвідходному агровиробництві можна поділити на: стандарти на агропродукцію; стандарти на продукцію, що використовується у виробництві (добрива, техніка, матеріали); технічні стандарти;

- організаційно-економічні – визначають умови поставок та платежів, способи просування продукції безвідходного агровиробництва на ринок; враховують обсяги виробництва продукції безвідходного агровиробництва, витрати на її виробництво, канали реалізації, стан ринку продукції безвідходного агровиробництва, рівень купівельної спроможності покупців, систему знижок, ціни.

- соціальні – характеризують соціальний прогрес суспільства, що проявляється в зростанні зайнятості населення, покращенні матеріального становища працівників, зміні ставлення суспільства до проблеми поводження з відходами аграрного сектору;

- екологічні – характеризують рівень впливу безвідходного агровиробництва на стан рівноваги екосистем й обумовлюють необхідність ресурсозбереження та раціонального використання природних ресурсів;

- нормативно-правові – визначають необхідність створення чіткої нормативно-правової бази для закріплення державної політики у сфері безвідходного агровиробництва, зокрема, щодо поводження з відходами аграрного сектору, формування національної системи сертифікації, затвердження стандартів, державної підтримки та стимулювання розвитку безвідходного агровиробництва.

Незважаючи на певні успіхи у використанні відходів аграрного сектору, багато питань у цій сфері вирішуються ще недостатньо ефективно. Одна з основних причин – не надто високий рівень теоретичного і методологічного обґрунтування ефективності рішень, пов'язаних з більш повним та раціональним використанням відходів аграрного сектору. Недооцінка ефекту та заниження показників, що характеризують економічну ефективність від використання відходів аграрного сектору, створює у суб'єктів господарювання хибну думку про недоцільність промислової переробки багатьох видів побічних продуктів та відходів агровиробництва. В результаті аграрний сектор зазнає значних економічних втрат. Перехід на безвідходні структури в аграрній сфері є об'єктивною умовою інтенсифікації агровиробництва. Саме рівень безвідходності виробництва в аграрному секторі найбільш точно відображає ступінь інтенсивності економіки, прогресивність технології, техніки, організації виробництва.

УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ: ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ

**Немченко В.В., д.е.н., професор, Немченко Г.В., аспірант кафедри управління бізнесом
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Існує безліч ризиків, перед якими стикаються сучасні підприємці в управлінні власними компаніями. Управління ж харчовими підприємствами має свої особливості, оскільки в даному випадку перед підприємством стоїть жорстка відповідальність, оскільки вони забезпечують продовольчу безпеку – одну із важливих функцій держави. Відомо, що ризик є потенційною проблемою, яка може стати двигуном розвитку, або знищити бізнес.

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІКА ПРОМИСЛОВОСТІ»

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ ТА УПРАВЛІННЯ	
Павлов О.І.	311
СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО ТА ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ	
Самофатова В.А.	312
СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО У КОНТЕКСТІ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ	
Дідух С.М.	314
ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	
Крупіна С.В., Яблонська Н.В.	315
АНАЛІЗ СКЛАДОВИХ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	
Ощепков О.П., Магденко С.О.	317
ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ПОТЕНЦІАЛУ РОЗВИТКУ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	
Лобоцька Л.Л., Фрум О.Л.	319
ПІДХОДИ ДО ПРОГНОЗУВАННЯ ЦИКЛІЧНОСТІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	
Кулаковська Т.А.	321
МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Берегова Т.А.	322
ІНКЛЮЗИВНА ЕКОНОМІКА ЯК НОВА ПАРАДИГМА СТАЛОГО РОЗВИТКУ	
Мініна В.О.	324
СТРУКТУРА КАПІТАЛУ ЯК ПРЕДМЕТ ЕКОНОМІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ	
Федорова Т.С.	326
ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ	
Петков О.І.	328

СЕКЦІЯ «УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ»

НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗЕРНОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ	
Басюркіна Н.Й.	330
УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ВІДХОДАМИ В УКРАЇНІ	
Свистун Т.В.	333
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЕКСПОРТУ УКРАЇНСЬКОГО БОРОШНА	
Савченко Т.В.	335
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	
Шалений В.А.	336
ВПЛИВ УТИЛІЗАЦІЇ ТА ВТОРИННОЇ ПЕРЕРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ НА СТАН НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	
Вігуржинська С.Ю., Колесник В.І.	338
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНИХ МЕРЕЖ В УКРАЇНІ	
Бровкіна Ю.О., Кривоногова І.Г.	340
ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ПРОЕКТУ СОНЯЧНИХ ХОЛОДИЛЬНИХ УСТАНОВ	
Константинова Т.В.	341
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ БЕЗВІДХОДНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА: ПАРАМЕТРИ ТА ПОКАЗНИКИ	
Андрейченко А.В., Горбаченко С.А.	342
УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ: ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ	
Немченко В.В., Немченко Г.В.	344

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОСУВАННЯ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РИНКУ	
Мардар М.Р., Памбук С.А., Лозовська Г.М.	346
КАПІТАЛЬНІ ВКЛАДЕННЯ ТА ЇХ РОЛЬ У РОЗВИТКУ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО АГРАРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА	
Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В., Значек Р.Р.	348